

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
BM: 33-104, 33-140 BM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000/105/478/ /2011. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő rendőri
intézkedés elleni panasz elbírálása

H A T Á R O Z A T

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, a panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 296/2011. (X. 19.) számú állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panasznak a ruházátvizsgálás végrehajtásának módja, valamint az előállított személy orvosi ellátásáról való gondoskodás elmulasztása tekintetében

h e l y t a d o k,

míg egyéb vonatkozásban a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Bírósághoz a 1027 Budapest II. kerület Csalogány u. 47-49. címre közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 330. § (2) bekezdése, 326.§ (7) bekezdése; Ket. 109. § (1) bekezdése.)

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) vezetője
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

A panaszos panaszában előadta, hogy 2011. március 11-én 00:05 órakor gépkocsijával hazafelé közlekedett egy gyorséteremből – ahol élelmiszert vásárolt, mert cukorbeteg, és az éjszakai inzulin adagjának beadása előtt ennie kell –, amikor észrevette, hogy egy megkülönböztető fényjelzést használó szolgálati gépjármű halad mögötte, ezért lehúzódt és megállt. A szolgálati gépjárműből hárman szálltak ki, két fő egyenruhát, egy fő civil ruhát viselt. A panaszos is kiszállt a gépkocsijából. Ezt követően az intézkedő rendőrök felszólították a panaszost, hogy a személyi igazolványát, lakcímkártyáját, jogosítványát, forgalmi engedélyét adja át. A panaszos közölte, hogy a forgalmi engedélye és a jogosítványa van nála, azokat át is adta. Ezután az intézkedő rendőrök felszólították a panaszost, hogy a ruházata zsebéből mindent vegyen ki, mert ruházat- és gépjármű-átvizsgálást fognak végrehajtani, ennek okáról azonban nem tájékoztatták. Mivel a panaszos leszerelt rendőr, a felszólításnak azonnal eleget tett, és kitette a mobiltelefonját, a pénztárcáját, valamint a kulcsait. Az egyik rendőr ekkor szó nélkül elvette a pénztárcáját, belenyúlt, és kivette a panaszos készpénzét, majd a szolgálati gépjármű motorháztetejére tette. Ekkor a panaszos szólt neki, hogy ne nyúljon a pénztárcájába, mondja meg, mit kér, és a panaszos odaadja neki. Erre a másik rendőr zseblámpával rávilágított a pénztárcára, az intézkedő rendőr pedig közölte, hogy neki ehhez joga van, majd elkezdte átvizsgálni a panaszos gépjárművét.

A gépjármű átvizsgálását végző rendőr a kézifék mellől elővett egy – a panaszos elmondása szerint a gépkocsi alvázának átvizsgálásához használatos – teleszkópos tartóbotot, és közölte, hogy az egy vipera. Ekkor a panaszos elmondta neki, hogy az egy átvizsgáló eszköz, és ott van hozzá a végére erősíthető tükör is. A panaszos tájékoztatta továbbá az eljáró rendőrt, hogy korábban a rendőrségnél bombakutató volt, jelenleg pedig közterület-felügyelőként dolgozik, ahol ezt az eszközt időnként alkalmaznia kell. A panaszos lejárt bombakutatói igazolványa a forgalmi engedélyében volt. Az intézkedő rendőr ezt figyelmen kívül hagyta, és közölte, hogy előállítja a panaszost a BRFK kerületi Rendőrkapitányságára, okként pedig azt jelölte meg, hogy a bot egy közbiztonságra veszélyes eszköz. Ekkor az intézkedő rendőr a kezébe vette a panaszos mobiltelefonját és „nyomkodni kezdte”, de a panaszos nem tudja, mit és miért tett a készülékkel.

Az eljáró rendőr ezt követően felszólította a panaszost, hogy gépkocsijával parkoljon le a szemközti oldalra. A panaszos közölte, hogy az szabálytalan, és mivel néhány házra lakik, inkább ott parkolná le a gépjárművét. Ekkor a rendőr beült az autó jobb első ülésére, és felszólította a panaszost, hogy egy közeli kis utcában állítsa le a gépjárművet. Ennek a panaszos eleget is tett.

Ezt követően a panaszos közölte a rendőrrel, hogy hol lakik, azt, hogy nyilvántartott cukorbeteg, és kérte, hogy kísérjék hazáig, mert be kell adnia magának az inzulint. Erre az eljáró rendőr azt felelte, hogy nem teszi meg, mert a panaszos „eddig nem volt cukorbeteg, majd ha rosszul lesz, mentőt hív”. Az eljáró rendőr a panaszost többszöri kérésre sem volt hajlandó hazakísérni, hogy beadhassa magának az inzulint.

Az előállítás során az intézkedő rendőr a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán az előtérben, a kapus szolgálatot ellátó fegyveres biztonsági őr előtt vette fel a panaszos személyes adatait, és emelt hangon beszélt vele. Eközben a másik rendőr a tőle elvett teleszkópos botot folyamatosan a panaszos közelében „lóbálta mosolyogva”, ami benne félelmet keltett. Eközben leesett a panaszos vércukorszintje, ezért kért egy pohár cukros vizet. Kérésére kihoztak egy zacskó kristálycukrot, de poharat nem adtak. Ezt a panaszos mélyen megalázónak érezte.

Ezek után a rendőr megkérdezte a panaszostól, hogy a szabálysértési jegyzőkönyvet aláírja-e, mire a panaszos mondta, hogy nem, mert nem követett el szabálysértést. A panaszos Rendőrkapitányságról történő szabadítása 2011. március 11-én 00:40 óra körüli időben történt. Az előállítás időtartamáról kiállított igazolást aláírta, de jelezte, hogy panasszal él a ruházat- és gépjármű átvizsgálás, valamint az előállítás miatt. Sérrelmezte továbbá, hogy a személyes adatait arra illetéktelen személy előtt vették fel, illetve azért is panaszt akart tenni, mert veszélyeztették az életét. Kérte, hogy ezt az ügyeletes tisztnél megtehesse, mire azt a választ kapta, hogy az ügyeletes tiszt nem ér rá, mert telefonál. A panaszos még néhány percig várakozott, hátha bejuthat az ügyeleteshez, de nem történt semmi, azonban kénytelen volt elmenni, mert az állapota nem engedte, hogy tovább várjon. A panaszos előadta, hogy az iratai között el volt helyezve egy tájékoztató arról, hogy cukorbeteg. Az intézkedés során elmondása szerint végig együttműködő volt, ellenállást nem tanúsított, véleménye szerint ezt mutatja az is, hogy bilincset sem kellett vele szemben alkalmazni.

A panaszos a Panasztestület által feltett kérdésekre válaszolva 2011. április 11-én kiegészítette beadványát. Előadta, hogy az intézkedéskor elvették tőle a tartóbotot, majd azt a 2011. április 04-i keltezéssel ellátott, 2011. április 07-én postára adott határozattal foglalták le. Arról, hogy vele szemben szabálysértési eljárás folyik, a fenti határozat rendelkező részéből szerzett tudomást. Tájékoztatta továbbá a Panasztestületet arról, hogy az intézkedés kapcsán tett feljelentése nyomán a Budapesti Nyomozó Ügyészségen eljárás folyik az ügyvel kapcsolatban.

A Panasztestület munkatársa 2011. szeptember 28-án telefonon kereste meg a panaszost, aki kérdésére válaszolva elmondta, hogy az intézkedéskor az eljáró rendőröknél nem volt átvételi elismervény, és vele az intézkedés helyszínén semmilyen iratot nem íratnak alá. A fém tartóbot visszatartásáról szóló jegyzőkönyvet a rendőrségen kapta meg a panaszos, átvételi elismervényt is csak ott szándékoztak aláírni vele, erre azonban ő nem volt hajlandó.

A panaszos beadványához mellékelte a cukorbetegségéről kiállított orvosi igazolást, a lejárt bombakutatói igazolványa másolatát, az iratai között elhelyezett, a cukorbetegségéről szóló tájékoztatót, valamint a Budapesti Nyomozó Ügyészségnek címzett feljelentését.

A rendőri intézkedésekkel kapcsolatos beadványaiban – valamint telefonon tett nyilatkozatában – foglaltakat összegezve a panaszos az alábbi körülményeket kifogásolja:

- 1.) az intézkedő rendőrök igazoltatása során elkérték a lakcímkártyáját;
- 2.) a vele szemben végrehajtott ruházat-, valamint gépjármű-átvizsgálást, valamint azt, hogy annak okát nem közölték vele;

- 3.) az egyik rendőr szó nélkül elvette a pénztárcáját, belenyúlt, és kivette a panaszos készpénzét, majd azt a szolgálati gépjármű motorháztetejére tette, illetve a panaszos mobiltelefonját a kezébe vette és „nyomkodni kezdte”;
- 4.) közlését – mely szerint a teleszkópos bothoz ott van a tükör is – nem vették figyelembe, holott bombakutatói igazolványa is a helyszínen volt;
- 5.) az eljáró rendőr beült mellé a gépjárművébe akkor, amikor azt félreállították, véleménye szerint a rendőrnek ehhez nem lett volna joga;
- 6.) az eljáró rendőr a panaszost többszöri kérése ellenére sem volt hajlandó hazakísérni, hogy beadhassa magának az inzulint;
- 7.) kifogásolja, hogy az intézkedés során egy polgárőr is jelen volt, mivel véleménye szerint a polgárőr nem volt jogosult megismerni a személyes adatait;
- 8.) a panaszos úgy véli továbbá, hogy az előállítása indokolatlan volt, és személyes szabadságában jogalap nélkül korlátozták;
- 9.) az intézkedő rendőr a BRFK kerületi Rendőrkapitányságán az előtérben, a kapus szolgálatot ellátó fegyveres biztonsági őr előtt vette fel a panaszos személyes adatait;
- 10.) az előbbi rendőr emelt hangon beszélt a panaszossal;
- 11.) a panaszos adatainak rögzítése közben a másik rendőr a tőle elvett teleszkópos botot folyamatosan a panaszos közelében „lóbálta mosolyogva”, ami benne félelmet keltett;
- 12.) súlyos cukorbetegségét nem vették figyelembe, és amikor rosszul lett, odavetették neki a cukrot, hogy oldja meg magának a problémáját;
- 13.) előállítását követően panaszt kívánt tenni az ügyeletes tisztnél, de azt a választ kapta, hogy az ügyeletes tiszt nem ér rá, mert telefonál;
- 14.) a panaszos arról, hogy vele szemben szabálysértési eljárás folyik, csak a tartóbot lefoglalásáról szóló határozat rendelkező részéből szerzett tudomást.

A Panasztestület a rendőri intézkedéssel kapcsolatban lefolytatott vizsgálatot követően állásfoglalásában megállapította „*hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 2. §-ának (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvéből levezethető tisztességes eljáráshoz, az 59. § (1) bekezdésében foglalt személyes adatok védelméhez, a 13. § (1) bekezdésében foglalt tulajdonhoz, valamint az 54. § (1) bekezdésben rögzített emberi méltósághoz, és az abból levezethető egészséghez való jogát.*”.

II.

A panaszolt intézkedésekkel kapcsolatos vizsgálat lefolytatása során a következő bizonyítási eszközök álltak rendelkezésre:

- a panaszos 2011. március 18-án kelt panaszbeadványa, és 2011. április 11-ei panaszkiegészítése, valamint azok mellékletei;
- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Közrendvédelmi Osztály, Őr-járőrszolgálati Alosztály vezetőjének 2011. április 15-én kelt jelentése parancsnoki kivizsgálásról;
- az előállítás végrehajtásáról szóló, 2011. március 11-én kelt jelentés, valamint parancsnoki vélemény és kivizsgálás;
- az előállítás időtartamáról kiállított igazolás;
- az előállított személy Nyilatkozata;
- szabálysértési ügyben lefoglalható tárgy visszatartásáról 2011. március 11-én felvett jegyzőkönyv;
- lefoglalásról szóló 2011. április 4-én kelt Határozat;
- a BRFK kerületi Rendőrkapitányság vezetőjének 2011. augusztus 25-én kelt tájékoztatása;
- 2011. december 13-án kelt tanúmeghallgatási jegyzőkönyv;
- r. őrmester 2011. december 13-án tett nyilatkozata.

A panaszos által előadott kifogások kapcsán – a fenti okirati bizonyítékok figyelembevételével megállapított tényállás alapján – álláspontom a következő.

Az intézkedő rendőrök jelentése, valamint a parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint a r. őrmester és a pr. r. őrmester 2011. március 10-én 20:00 órától március 11-én 08:00 óráig gépkocsizó járőrszolgálatot teljesített a BRFK kerületi Rendőrkapitányság illetékességi területén. A szolgálatirányító parancsnoktól 00:01 órakor utasítást kaptak, hogy a Budapest Váci úton, Dunakeszi irányából az Árpád út felé közlekedő, majd a Váci útról a Tinódi utcára kanyarodó sötétkék gépkocsival szemben kezdeményezzenek intézkedést, mivel a fenti gépkocsi vezetője kanyarodás közben a Váci úti járda szakaszra szemetet dobott ki a gépjármű bal vezető ülésnél lévő ablakán, majd továbbhajtott. Ezt követően a panaszost a Baross utca és a Tinódi utca kereszteződésénél megállásra intették, majd 00:05 órakor intézkedés alá vonták.

A rendőrök az intézkedést a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés céljának megjelölésével kezdték meg, majd a panaszost személyazonosságának igazolására és a vezetői engedélyének, valamint a gépjármű forgalmi engedélyének az átadására szólították fel, aminek a fenti okmányok átadásával a panaszos eleget tett. Személyazonosságát a vezetői engedélyével igazolta. A továbbiakban az ügyeleten keresztül ellenőrizték a panaszost és a gépkocsiját is a körözési nyilvántartásban, amelyben nem szerepeltek. Megállapították, hogy a panaszos a gépjármű-vezetési jogosultságától eltiltva nincs. Ezt követően a panaszos kérdésre válaszolva elmondta, hogy korábban valóban kidobott az úttestre a vezető ülés melletti ablakon 1 db Mc Donald-os műanyag poharat, majd otthagya azt. Az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy a fenti cselekményével az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) kormányrendelet (a továbbiakban: Szabs. rendelet) 7. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző köztisztasági szabálysértést követte el, ami miatt vele szemben szabálysértési feljelentéssel élnek. Ezt a panaszos megértette, de a szabálysértés tényét nem ismerte el, és a szabálysértési nyilatkozatot sem töltötte ki.

Ezt követően a panaszos ruházatát átvizsgálták, ami során bűncselekményre vagy szabálysértésre vonatkozó tárgyat nem találtak. A gépjármű átvizsgálás során azonban a gépkocsi sebességváltója és a vezetőülés közül előkerült egy teleszkópos fém bot (vipera). A

panaszos elmondta, hogy a bot az ő tulajdona. Ezt követően az intézkedő rendőr közölte vele, hogy a tárgy a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28) kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. Rendelet) 3. § (1) bekezdése alapján közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, ezáltal birtoklása a Szabs. rendelet 10. § (1) bekezdése alapján szabálysértést valósít meg, ezért vele szemben szabálysértési feljelentéssel élnek. A panaszos a fentieket megértette, de nem ismerte el a szabálysértést, és a részére átadott szabálysértési nyilatkozatot ezzel kapcsolatban sem töltötte ki. Ezt követően a helyszínen a fenti tárgyat a Szabs. rendelet 10. § (2) bekezdése alapján jegyzőkönyv ellenében elvették, és a jegyzőkönyv egy példányát a panaszosnak átadták. A jegyzőkönyvben a panaszos nem nyilatkozott a teleszkópos fémbot értékéről.

Ezt követően az intézkedő rendőr közölte a panaszossal, hogy az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának 4. fordulata alapján a BRFK kerületi Rendőrkapitányságra előállítják, amit a panaszos megértett. Az intézkedő rendőrök a történeteket az ügyeletnek jelentették, majd a panaszost a rendőrkapitányság váróhelyiségébe sérülés- és panaszmentesen előállították, jogairól tájékoztatták. A panaszos az előállítási nyilatkozatot kitöltötte, és aláírásával hitelesítette.

Az intézkedő rendőrök jegyzőkönyv ellenében visszatartották az elkobzás alá eső tárgyat, majd az ezzel kapcsolatosan indított szabálysértési eljárásban a rendőrhatalóság azt határozatával lefoglalta. Az ügyben a BRFK kerületi Rendőrkapitányság Igazgatásrendészeti Osztálya folytat eljárást, míg a „köztisztasági szabálysértés” miatt szükséges eljárás lefolytatása érdekében az erre vonatkozó iratok a Budapest Főváros kerületi Önkormányzat Polgármesteri Hivatal Szabálysértési Hatóságához lettek megküldve.

Az előállítás idejéről kiállított igazolás szerint a személyi szabadság korlátozása 2011. március 11-én 00:05 órától 00:45 óráig tartott. A panaszosnak az előállítás időtartama alatt sérülése, illetve panasza nem keletkezett. Az igazolás tartalmaz továbbá tájékoztatást arról is, hogy az intézkedés alá vont az intézkedéssel szemben 8 napon belül a Panasztestületnél vagy 30 napon belül az intézkedést foganatosító rendőri szervnél panasszal élhet.

Az előállítás végrehajtására vonatkozó parancsnoki vélemény és kivizsgálás szerint a foganatosított intézkedések jogszerűek, szakszerűek és arányosak voltak.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 3. § (1) bekezdése értelmében bűncselekmény vagy szabálysértés észlelése, valamint a közbiztonságot, a közrendet, az államhatár rendjét, a polgárok személyét vagy javait sértő vagy fenyegető veszélyhelyzet esetén, illetőleg ha ilyet hoznak tudomására, a rendőrt intézkedési kötelezettség terheli.

A Szabs. rendelet 7. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében aki a közterületen, a közforgalom céljait szolgáló épületben, illetőleg közforgalmú közlekedési eszközön szemetel, ezeket beszennyezi, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A köztisztasági szabálysértés elkövetésének gyanúja tehát megalapozta a rendőrök intézkedési kötelezettségét, ezért a rendőri fellépés a panaszossal szemben jogszerű volt.

1.) A panaszos sérelmezte, hogy igazoltatása során az intézkedő rendőrök elkérték a lakcímkártyáját, mivel azonban az nem volt nála, így nem adta át részükre.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés első fordulata szerint a rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében kell megállapítani.

Mivel az említett szabálysértés elkövetése a közrendet veszélyeztető, jogellenes cselekménynek minősül, ezért a panaszos igazoltatására jogszerűen került sor.

A Panasztestület állásfoglalásában szintén arra a megállapításra jutott, hogy „a panaszossal kapcsolatos, szabálysértés elkövetésére utaló gyanú alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek érvényesítése érdekében a panaszos igazoltatása jogszerű volt, így annak következtében a személyes adatok védelméhez fűződő alapjog megsértése nem valósult meg”.

Az Rtv. 29. § (2) bekezdése szerint az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot – a személyazonosító igazolványon túl – minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A 29. § (8) bekezdése értelmében személyazonosító adaton az érintett személy nevét, születési helyét, születési idejét és anyja születési családi és utónevét kell érteni.

A fenti jogszabályhelyek alapján a felsorolt személyazonosító adatokon kívül más adatok igazolására – így a lakcímkártya átadására – nem kötelezhető az igazoltatott személy.

A Pp. 195. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy „*az olyan papír alapú (...) okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét*”. Ezen törvényes vélelemmel szemben ellenbizonyításnak is csak korlátozott mértékben van helye [Pp. 195. § (6) bek.].

Ezzel egybehangzóan a Legfelsőbb Bíróság 1/2004. sz. büntető jogegységi határozata kimondja, hogy az intézkedésről készült rendőri jelentés *közokirat*, a 2/2004. sz. büntető jogegységi határozat ezt az álláspontot megerősíti. A Legfelsőbb Bíróság 1858. sz. büntető elvi határozata szerint „*a rendőri jelentés közokirat; feladata annak igazolása, hogy az abban megjelenített intézkedés megtörtént*”.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint a panaszost személyazonosságának igazolására, valamint vezetői engedélyének és a gépjármű forgalmi engedélyének átadására szólították fel, aminek a fenti okmányok átadásával tett eleget. A jelentés alapján tehát az eljáró rendőrök a panaszostól nem kérték el a lakcímkártyáját.

A panaszt e vonatkozásban – tekintettel a Panasztestület állásfoglalására is, mely szerint bizonyosan nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga, mivel az eljáró rendőrök a panaszos lakcímadatait nem ismerték meg és nem rögzítették az intézkedés helyszínén – elutasítom.

2.) A panaszos sérelmezi a vele szemben végrehajtott ruházat-, valamint gépjármű-átvizsgálást, valamint azt, hogy annak okát nem közölték vele.

Az Rtv. 29. §-ának (6) bekezdése alapján a rendőr az igazoltatott személy ruházatát, járművét átvizsgálhatja, ha azt a személyazonosság megállapítása, a közrendet, a közbiztonságot fenyegető veszély elhárítása, bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetésének gyanúja szükségessé teszi. A Szolgálati Szabályzat 40. §-a szerint a ruházat, csomag és jármű átvizsgálása bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetése tárgyi bizonyítási eszközeinek felkutatására, közbiztonságra veszélyes eszközök kiszűrésére irányulhat. A (2) bekezdés a) pontja szerint ruházat-, csomag-, járműátvizsgálásra kerülhet sor különösen igazoltatás során.

A kapitányságvezető tájékoztatása szerint az igazoltatás során a panaszos a gépjárművéből kiszállt, és eközben az intézkedő r. őrmester a nyitott ajtón keresztül a gépkocsiba betekintve észrevette a viperát. A r. őrmester elmondása szerint a vipera a gépjármű sebességváltója és a vezetőülés közötti részen, a kézifék kar sebességváltó karhoz közel eső oldalán volt elhelyezve.

Mivel a vipera a Korm. rendelet 3. §-ának (1) bekezdése alapján közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, és birtoklása a Szabs. rendelet 10. §-ának (1) bekezdése alapján szabálysértést valósít meg, ezért annak megtalálását követően az intézkedő rendőrök jogszerűen hajtották végre a panaszos ruházatának- és gépjárművének átvizsgálását.

Az Rtv. 20. §-ának (2) bekezdés szerint a rendőr az intézkedés megkezdése előtt köteles az intézkedés tényét és célját szóban közölni.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak alapján az intézkedő rendőrök az Rtv. 20. §-ában foglaltaknak eleget tettek, és a panaszost folyamatosan, a törvényhely megnevezésével tájékoztatták az eljárásukkal kapcsolatban, ezért a ruházat- és gépjármű-átvizsgálás oka közlésének elmaradása miatt tett panaszt elutasítom.

A Panasztestület a panaszos ruházatának és gépjárművének átvizsgálása tekintetében nem találta megállapíthatónak a panaszos emberi méltóságához való jogának, illetve tulajdonhoz való jogának sérelmét. Az átvizsgálás okáról történő tájékoztatás vonatkozásában szintén úgy foglalt állást, hogy azzal kapcsolatban a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem állapítható meg.

3.) A panaszos kifogásolta a ruházatátvizsgálás módját. Elmondása szerint az átvizsgálást végző rendőr kivette a panaszos pénztárcájából a készpénzt, a szolgálati gépjármű motorháztetejére helyezte, majd amikor a panaszos kérte, hogy ne nyúljon a tárcájába, a rendőr azt válaszolta, hogy neki ehhez joga van. A panaszos azt is sérelmezte, hogy a ruházatátvizsgálás során az intézkedő rendőr a mobiltelefonját „nyomkodni kezdte”.

A parancsnoki kivizsgálás szerint az intézkedés során a panaszos mobiltelefonját nem vizsgálták meg, mindössze ellenőrizték a rendelkezésre álló körözési információs rendszerben az IMEI száma alapján. Minderre az eltulajdonított, körözés alatt álló mobiltelefonok felkutatása, és az elkövetők felderítése érdekében volt szükség, eleget téve ezzel a rendőrség Rtv.-ben nevesített azon feladatának, hogy bűnmegelőzési és bűnfelderítési célú ellenőrzést végez.

A rendőri intézkedésnek minden esetben célhoz kötöttnek kell lennie. A ruházatátvizsgálás során a panaszos pénztárcájának kiürítése, valamint mobiltelefonjának ellenőrzése nem volt indokolt, azt bűncselekmény elkövetésére utaló gyanú, vagy egyéb

körülmény nem támasztotta alá. Ezért a panasznak – egyetértve a Panasztestület azon megállapításával, hogy a ruházatátvizsgálásnak a panaszos által sérelmezett e két momentuma sértette a panaszosnak a magánszféra védelmét magában foglaló emberi méltóságát – helyt adok.

4.) A panaszos sérelmezte, hogy közlését – mely szerint a teleszkópos bothoz ott van a tükör is – nem vették figyelembe, holott bombakutatói igazolványa is a helyszínen volt. A panaszos előadta, hogy az intézkedés napján a tartóbotot és a hozzátartozó tükröt munkája végeztével tette a gépkocsijába, azután maradt ott. Elmondása szerint munkája során többször találkozik elhagyottnak tűnő, néha napok óta nem mozduló gépkocsikkal, ilyenkor szokott ezzel a tükörrel a lehetőségekhez képest a legalaposabban, külső szemrevételezéssel meggyőződni arról, hogy nem helyeztek-e el a gépjárművön valamilyen robbanó szerkezetet, esetleg nem egy, a bűnözők által leállított ún. „tesztautó”-ról van-e szó. Mivel a kerületben több diplomáciai épület található, és az EU soros elnökséggel kapcsolatosan megnövekedett a támadások veszélye, továbbá egy kerületi Hotel nyújt szállást egyes delegációknak, ezért fokozottan kell figyelni az ilyen jellegű cselekmények megelőzésére. A panaszos megjegyezte továbbá, hogy a Military Shopban bárki vásárolhat ilyen átvizsgáló botot tükörrel.

A parancsnoki kivizsgálás szerint a panaszos közölte, hogy a tárgy az ő tulajdonát képezi, azt azért tartja magánál, mert „fegyvermester”, és az eszközt a munkája során használja. Erre vonatkozóan azonban semmilyen okmányt nem tudott felmutatni a helyszínen, egyéb erre utaló tárgy (pl. tükör) pedig az átvizsgálás során sem került elő.

A rendőrök tehát tudomásul vették a panaszos fenti közlését, azonban sem a panaszos több éve – 2004. december 31-én – lejárt érvényességű bombakutatói igazolványa, sem pedig az általa megemlített, de az intézkedés befejezéséig be nem mutatott tükör nem bizonyította azt, hogy jogszerűen birtokolná a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt. A fentiekre tekintettel a panaszt elutasítom.

5.) A panaszos sérelmezte, hogy az egyik eljáró rendőr beült mellé a gépjárművébe akkor, amikor azt félreállították, mivel véleménye szerint a rendőrnek ehhez nem lett volna joga.

Az Rtv. 17. § szerint a rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.

A Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdése szerint ha az Rtv. 33-34. §-ai, illetve 37. §-ának b) és c) pontja alapján a személyt a lakásából szállítják el, szükség esetén a lakásban maradó vagyontárgyait a rendőr biztonságba helyezi, tanúk jelenlétében az üresen maradó lakást lepecsételi.

Az intézkedés megkezdésének helyszínén a panaszos szerint sem volt mód arra, hogy a gépjárművét szabályosan leparkolja. Azonban az intézkedés eredményes befejezése céljából a panaszost be kellett szállítani a Rendőrkapitányságra, ezért az említett vagyontárgyat – a gépkocsit – a Szolgálati Szabályzat 28. § (1) bekezdésében foglaltak analógiájára biztonságba kellett helyezni. Szintén az intézkedés eredményes befejezése érdekében, intézkedéstaktikai szempontból volt szükség arra, hogy az egyik eljáró rendőr beüljön a panaszos mellé, mivel a személyi szabadságában ekkor már korlátozott panaszos őrzéséről megfelelően gondoskodnia kellett, szükség esetén megakadályozva azt, hogy az intézkedés alól önkényesen kivonja

magát. A panaszos tulajdonhoz fűződő jogának korlátozására – mint azt a Panasztestület is megállapította – megfelelő joggal került sor, a panaszt ezért elutasítom.

6.) A panaszos sérelmezte, hogy az eljáró rendőr többszöri kérése ellenére sem volt hajlandó hazakísérni, hogy beadhassa magának az inzultint.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az eljáró rendőrök a törvény által előírt segítségnyújtási kötelezettségüket nem voltak kötelesek a panaszos által kért módon – azaz a hazakísérésével – teljesíteni. Mivel a panaszos kérésének teljesítése intézkedéstaktikai szempontból mérlegelésük alapján kockázatot jelentett volna, ezért közvetlenül a Rendőrkapitányságra szállították be. A panasz arra vonatkozó részét, hogy a rendőrök nem kísérték haza a panaszost, a fentiek alapján elutasítom.

7.) A panaszos kifogásolja, hogy a rendőri intézkedés során egy polgárőr is jelen volt, mivel véleménye szerint a polgárőr nem volt jogosult megismerni a személyes adatait.

A polgárőrségről szóló 2006. évi LII. törvény 2. § (1) bekezdése szerint a polgárőrség a tevékenységét csak a rendőrséggel kötött írásbeli együttműködési megállapodás alapján kezdheti meg és végezheti. A (3) bekezdés szerint a rendőrség és a polgárőrség közötti együttműködés különösen a tevékenységek közös ellátását, a szakmai tevékenység segítségét, a kölcsönös tájékoztatást, a tevékenység összehangolását, valamint a képzési programokban való részvétel elősegítését jelenti. A rendőrséggel kötött írásbeli együttműködési megállapodás tartalmazza a közös feladatok ellátásának rendjét, valamint a polgárőrség tevékenysége ellátásáról, annak körülményeiről a rendőrségnek nyújtandó tájékoztatás módját és tartalmát is. Az 5. §-a szerint a polgárőr a tevékenysége során birtokába jutott személyes adatok megismerése és adatkezelése tekintetében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény rendelkezései szerint köteles eljárni.

A törvény alapján a rendőrség és a polgárőrség közötti együttműködés tehát többek között egyes tevékenységek közös ellátásában nyilvánul meg, ami jogalapot teremt a rendőri intézkedés során a polgárőr jelenlétére. A hivatkozott jogszabályi rendelkezés biztosítja az intézkedés alá vontak személyes adatok védelméhez fűződő jogának érvényesülését olyan esetekben, amikor polgárőr jut személyes adatok birtokába rendőri intézkedés alkalmával. Ezért a Panasztestület is arra az álláspontra jutott, hogy a panaszolt intézkedés során amiatt, hogy egy polgárőr is jelen volt, a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogát nem érte sérelem. A fentiekre tekintettel a panasz ezen részét is elutasítom.

8.) A panaszos úgy véli, hogy az előállítása indokolatlan volt, és személyes szabadságában jogalap nélkül korlátozták.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontjának negyedik fordulata szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, akitől elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani.

A szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 20. § (2) bekezdése szerint el kell kobozni azt a dolgot, amelyre nézve a szabálysértést elkövették, amennyiben a szabálysértést meghatározó jogszabály az elkobzást kötelezővé teszi. A Szabs. rendelet 10. § (2) bekezdése értelmében el kell kobozni azt az eszközt, amelyre nézve a közbiztonságra különösen veszélyes eszközzel kapcsolatos szabálysértést elkövetik. A 175/2003. (X. 28) Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése szerint jogszabály eltérő rendelkezése hiányában tilos a közbiztonságra különösen veszélyes eszközt közterületen, nyilvános helyen - ideértve az ott lévő járművek belső tereit is -, valamint közforgalmú közlekedési eszközön birtokolni. A kormányrendelet mellékletének b) pontja alapján a közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül a jellegzetesen ütés céljára használható és az ütés erejét, hatását növelő eszköz.

A panaszos tulajdonát képező közbiztonságra különösen veszélyes eszköz elkobzását a fenti jogszabályok kötelezővé teszik, ezért annak visszatartása érdekében megfelelő jogalappal került sor a panaszos előállítására.

Az Rtv. 15. §-a szerint a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A r. őrmester nyilatkozata szerint a panaszos gépkocsijában talált teleszkópos botot már a helyszínen elvette, azonban az annak visszatartásáról szóló jegyzőkönyv kitöltésére a Rendőrkapitányságon került sor.

Ezzel egybehangzóan a panaszos előadta, hogy a fém tartóbot visszatartásáról szóló jegyzőkönyvet csak a Rendőrkapitányságon kapta meg, és az átvételi elismervényt is ott kellett volna aláírnia, amire azonban nem volt hajlandó.

A panaszos előállítására tehát az említett dokumentumok kitöltése miatt volt szükség, ezért a panaszos személyes szabadságának korlátozása – mint azt a Panasztestület is megállapította – nem sértette az arányosság követelményét.

A panaszost – szintén az arányosság követelményének eleget téve – a Rendőrkapitányság épületében nem helyezték el előállító helyiségben, hanem a folyosón várhatta meg az intézkedés végét.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 47. §-a szerint az előállítás az előállított személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetőleg előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az előállítás időtartamáról kiállított igazolás szerint az előállítás 2011. március 11-én 00:05 órától 00:45 óráig tartott. Az intézkedés 40 perces időtartama alatt a következő eljárási cselekményekre került sor: a panaszos igazoltatása, ruházatának és gépjárművének átvizsgálása, beszállítása a rendőrkapitányságra, ahol a közbiztonságra különösen veszélyes tárgy visszatartásáról jegyzőkönyvet vettek fel, majd kiállították az előállítás időtartamáról szóló igazolást.

A panaszos előállításának időtartama tehát nem volt aránytalanul hosszú, ezért a panaszt elutasítom. A panaszos személyi szabadsághoz való jogának sérelme a Panasztestület állásfoglalása szerint sem valósult meg az előállítás időtartamával összefüggésben.

9.) A panaszos sérelmezi, hogy a vele szemben intézkedő rendőr a BRFK kerületi Rendőrkapitányságon az előtérben, a kapus szolgálatot ellátó fegyveres biztonsági őr jelenlétében vette fel a személyes adatait.

A parancsnoki kivizsgálás szerint – az arányosság követelményét szem előtt tartva – a panaszost nem az előállító helyiségben helyezték el, ezért a szükséges iratok kitöltése az ügyfelektől mentes előtérben zajlott, ahol szolgálatot teljesít az objektumvédelmi feladatokat ellátó fegyveres biztonsági őr. Az adatokat sem neki, sem másnak nem szolgáltatták ki, önmagában az, hogy az őr is jelen van, nem jelenti azt, hogy bármilyen adatok birtokába jut. Mindemellett a fegyveres biztonsági őr Működési és Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 27/1998. (IV. 10.) BM rendelet 19. § d) pontja értelmében a fegyveres biztonsági őr minden körülmények között köteles megőrizni az üzleti és magántitkot, valamint betartani a minősített adat védelmére vonatkozó követelményeket és a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályi előírásokat.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény 3. § (1) bekezdése szerint személyes adat akkor kezelhető, ha ahhoz az érintett hozzájárul, vagy azt törvény vagy – törvény felhatalmazása alapján, az abban meghatározott körben – helyi önkormányzat rendelete elrendeli.

A fegyveres biztonsági őrösről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 10. § (1) bekezdésének a) pontja alapján a fegyveres biztonsági őr szolgálatának jogszerű teljesítése során jogosult és köteles a biztonságot sértő vagy veszélyeztető személyt tevékenysége abbahagyására felszólítani és igazoltatni.

A fenti törvények a fegyveres biztonsági őr számára a panaszos személyes adatainak megismerését tehát csak abban az esetben tették volna lehetővé, ha a panaszos ahhoz hozzájárul, illetve ha a biztonságot sértő vagy veszélyeztető személynek minősül. A panaszos vonatkozásában egyik körülmény sem állt fenn.

A fegyveres biztonsági őr a közigazgatási hatósági eljárás keretében tanúként történt meghallgatása során az intézkedéssel, valamint annak körülményeivel kapcsolatban az időmúlásra tekintettel már nem tudott nyilatkozni.

Egyetértve a Panasztestület állásfoglalásával, mely szerint a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jogának sérelme e vonatkozásban nem állapítható meg – mivel teljes bizonyossággal nem lehet meggyőződni arról, hogy a lefoglalási jegyzőkönyv felvétele során a fegyveres biztonsági őr olyan helyzetbe került-e, hogy az adatokat megismerhette – a panaszt elutasítom.

10.) A panaszos sérelmezi, hogy az egyik intézkedő rendőr emelt hangon beszélt vele.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Mivel a tényállás feltárása során nem merült fel olyan körülmény, amely a panaszos állítását támasztaná alá – és a panaszos az általa aláírt dokumentumokon sem jelezte, hogy az eljáró rendőr hangnemét sérelmezné – ezért a panaszt elutasítom.

11.) A panaszos kifogásolta, hogy adatainak rögzítése közben az egyik rendőr a tőle elvett teleszkópos botot folyamatosan a közelében „lóbálta mosolyogva”, ami benne félelmet keltett.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint a panaszost előállító rendőrök az elkobzás alá eső tárgyat az előtérben elhelyezett pultra tették, azt nem „lóbálták”, azzal nem tettek félreérthető mozdulatokat. A tanúként meghallgatott biztonsági őr a panaszolt intézkedésről, illetve annak körülményeiről – az azóta eltelt időre tekintettel – nem tudott érdemben nyilatkozni. A panaszos állítását alátámasztó bizonyíték hiányában ezért a panaszt elutasítom.

12.) A panaszos véleménye szerint súlyos cukorbetegségét nem vették figyelembe, és amikor rosszul lett, egy zacskó cukrot adtak neki, hogy azzal maga oldja meg a problémáját.

Az Rtv. 18. § (2) bekezdés alapján a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogvatartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról. A sérült, beteg vagy más okból sürgős orvosi ellátásra szoruló fogvatartottat orvosi ellátásban kell részesíteni.

A panaszos az előállított személy nyilatkozatáról szóló okirat 4. pontjában – aláírásával hitelesítve – úgy nyilatkozott, hogy folyamatos kezelést és orvosi felügyeletet igénylő, valamint fertőző betegsége nincs.

A parancsnoki kivizsgálásban foglaltak szerint az intézkedő rendőrök figyelembe vették, hogy a panaszos cukorbeteg. Felhívták a figyelmét arra, hogy amennyiben nem érzi jól magát, intézkednek egészségügyi ellátása iránt, a panaszos azonban ezen jogával nem kívánt élni. Kérésére a rendőrkapitányságon vizet és cukrot bocsátottak a rendelkezésére.

Az intézkedő r. őrmester 2011. december 13-án kelt jelentése szerint a panaszos kérésére egy pohár vizet és 2-3 db kockacukrot adott át a Rendőrkapitányságon. A panaszos a vizet megitta, de a r. őrmester arra már nem emlékszik, hogy a cukrot is elfogyasztotta volna. Elmondása szerint a panaszos nem jelezte, hogy rosszul van, a rendőr kérdésére pedig azt válaszolta, hogy mentő kihívását nem kéri.

A rendelkezésre álló dokumentumokban foglaltak alapján az eljáró rendőrök tudomásul vették, hogy a panaszos cukorbeteg. A r. őrmester nyilatkozata szerint a panaszos már az intézkedés megkezdésének helyszínén jelezte, hogy cukorbetegsége miatt azonnal inzulinra van szüksége. A panaszost az előállítását követően – a betegségéből eredő további egészségromlás megakadályozása érdekében – haladéktalanul orvosi ellátásban kellett volna részesíteni. Ezért a panaszosnak – egyetértve a Panasztestület megállapításával, mely szerint az intézkedő rendőrök a panaszos egészséghez való jogának sérelmével jártak el akkor, amikor nem gondoskodtak arról, hogy a szükséges inzulin adagját időben megkapja – helyt adok.

13.) A panaszos kifogásolta, hogy előállítását követően panaszt kívánt tenni az ügyeletes tisztnél, de azt a választ kapta, hogy az ügyeletes tiszt nem ér rá, mert telefonál. Ezt követően még néhány percig várakozott, majd kénytelen volt elmenni, mert állapota nem engedte meg, hogy tovább várjon.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján a Panasztestülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni. Az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése szerint az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el. A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a panaszt ez esetben az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harminc napon belül kell elbírálni.

A rendőri jelentés szerint a panaszost az intézkedéssel szembeni panasztételi jogáról tájékoztatták. Az előállítás időtartamáról kiállított – és a panaszos által aláírt – igazolás tanúsága szerint jogorvoslati jogáról a megfelelő tájékoztatást megkapta, panasza, sérülése az előállítás időtartama alatt nem keletkezett.

Az intézkedés során nem merült fel olyan rendkívüli körülmény, amely indokolta volna az ügyintézési időn kívüli, halaszthatatlan panasztételt. Az Rtv. által biztosított nyolc, illetve harminc nap jelen esetben a panasz megtételére megfelelő határidőt jelentett. A Rendőrkapitányságon a panaszos az éjszakai óra ellenére sem azt a tájékoztatást kapta, hogy nem tehet panaszt, hanem azt közölték vele, hogy ehhez várakoznia kell, de ő – saját elmondása szerint – néhány perc elteltével távozott. A panaszos ezt követően a törvényes határidőn belül a Panasztestülethez fordult jogorvoslatért, amelynek állásfoglalásában foglaltakkal egyetértve megállapítom, hogy a panaszhoz való jogának sérelme nem valósult meg.

14.) A panaszos arról, hogy vele szemben szabálysértési eljárás folyik, csak a tartóbot lefoglalásáról szóló határozat rendelkező részéből szerzett tudomást.

A rendőri jelentés szerint az intézkedés helyszínén az eljáró rendőr közölte a panaszossal, hogy (az intézkedés megkezdésére okot adó) cselekményével a Szabs. rendelet 7. § (1) bekezdésének a) pontjába ütköző köztisztasági szabálysértést követte el, ami miatt vele szemben szabálysértési feljelentéssel élnek. Ezt a panaszos megértette, de a szabálysértés tényét nem ismerte el, és a szabálysértési nyilatkozatot sem töltötte ki.

A teleszkópos fém bot fellelése után az eljáró rendőr közölte a panaszossal azt is, hogy az általa birtokolt tárgy a Korm. rendelet 3. § (1) bekezdése alapján közbiztonságra különösen veszélyes eszköznek minősül, ezáltal birtoklása a Szabs. rendelet 10. § (1) bekezdése alapján szabálysértést valósít meg, ezért vele szemben szabálysértési feljelentéssel élnek. A jelentés szerint a panaszos a fentieket megértette, de nem ismerte el a szabálysértést, és a részére átadott szabálysértési nyilatkozatot ezzel kapcsolatban sem töltötte ki.

Az előállítás során a panaszos által aláírt jegyzőkönyv szintén tartalmazza, hogy az említett tárgy lefoglalására szabálysértési ügyben került sor.

Nem megalapozott tehát a panaszos azon állítása, miszerint arról, hogy szabálysértési eljárás folyik ellene, csak a lefoglalásról szóló határozat rendelkező részéből szerzett tudomást, ezért a panaszt elutasítom.

III.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein¹ alapul.

¹ **Rtv. 93/A. §-a:**

„(6) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.

(7) Az országos rendőrfőkapitány a panaszról az állásfoglalás kézhezvételét követő tizenöt napon belül közigazgatási hatósági eljárásban dönt. Ha az országos rendőrfőkapitány határozatában eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) és (6) bekezdései, 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdése, 109. § (1) és (3) bekezdései;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 2. § (1) bekezdése, 13. § (1) bekezdése, 15. §-a, 17. § (1) bekezdése, 18. § (2) bekezdése, 20. §-a, 29. § (1) (2) (6) és (8) bekezdései, 33. § (2) bekezdés f) pontjának 4. fordulata és (3) bekezdése, 92. § (1) bekezdése, 93. § (1) bekezdése, 93/A. § (7) és (9) bekezdései, 93/B. § (1) és (2) bekezdései;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 20. § (2) bekezdése;
- a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló 1997. évi CLIX. törvény 10. § (1) bekezdésének a) pontja;
- a polgárőrségről szóló 2006. évi LII. törvény 2. § (1) és (3) bekezdései, 5. §-a;
- a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 3. § (1) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, 40. §-a és 47. §-a;
- az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) kormányrendelet 7. § (1) bekezdésének a) pontja, 10. § (1) és (2) bekezdései;
- a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökről szóló 175/2003. (X. 28) kormányrendelet 3. § (1) bekezdése;
- a fegyveres biztonsági őrség Működési és Szolgálati Szabályzatának kiadásáról szóló 27/1998. (IV. 10.) BM rendelet 19. § d) pontja.

Budapest, 2011. december „ „

**Dr. Hatala József r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**